

מחודדים

ת"ר ושננתם שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ך (קידושין 5).

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם וישמיעם ויוציאם מצרה לרוחה ומאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלה ובזמן קריב ונאמר אמן:

סיכומי דף היומי
 מערכת: 073-249-0403
 sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ
 הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
 נלב"ע כ"ו ניסן תשע"ז

גליון
 365

קריאת פר' ביכורים אינה מעכבת, ודווקא בוודאי ביכורים כיון שראוי לקריאה, אבל בספק ביכורים שאינם ראויים לקריאה שיתכן שמשקר במה שאומר 'האדמה אשר נתת לי ה' ונאמר 'דובר שקרים לא יכון לנגד עיני', או ששמא יטעו שביכורים גמורים הם ופטורים מן המעשרות, וכיון שאינו ראוי לקריאה - קריאה מעכב בו, ולכן הבעל הבית יבצור וישלח ביד שליח שפטור מקריאה כיון שאין הלקיחה והבאה באחד.

קנה אילן בלי קרקע [לרבי מאיר אילן אחד, לחכמים שני אילנות], והגדילו הענפים לא יקצוץ אותם בעל הקרקע ששיעבד לו השדה לצורך האילנות, היוצא מהגזע של בעל האילן, ומהשורשים של בעל הקרקע, ואם מתו האילנות אין לו קרקע.

בנא בתרא דף פ"ב. יום א' פר' כי תבוא
י"ב אלול תשפ"ד
 הקונה אילנות.

דף פ"ב - ע"א

קנה אילן בלי קרקע, כל העולה מהגזע של בעל האילן, ויקצוץ שלא יבוא מוכר להפסד שאם תגביה הקרקע יהא נראה כמו שקנה ג' אילנות ויש לו קרקע. **דקל**, אין לבעל הדקל העולה מהגזע, **לרב זביד**: שמתייאש משום שדקל אם מתייבש למטה אין לו תקנה ועומד לעקור ולשרש, ולשיטתו אין לבעל האילן בגזע בכל האילנות כיון שאחר שהתייבש אין לו זכות לנטוע אילן אחר, רק אם מכר לו זכות שיהיה לו האילן בשלו חמש שנים שגם אם התייבש יש לו זכות לנטוע אחר במקומו, **לרב פפא**: אין לו לבעל האילן בגזע משום שדקל אינו מוציא מהגזע כלום אלא למעלה ומסיח דעת.

דף פ"ב - ע"ב

קנה שלשה אילנות קנה קרקע תחת האילנות והנוף, וקרקע מגולה בין הענפים, **לרבי יוחנן**: יש לו חוצה לה כדי ללקט והסל בידו, **לר' אלעזר**: אין לו

בנא בתרא דף פ"א. יום שב"ק פר' כי תצא
י"א אלול תשפ"ד

קנה אילנות בשדה חבירו. דיני ביכורים.

דף פ"א - ע"א

משנה. הקונה שני אילנות בתוך שדה חבירו, **לתנא קמא**: לא קנה הקרקע שמסביב ותחתיו, ואם יבשו יעקרום ולא יטע אחרות במקומם, **לרבי מאיר**: קנה קרקע ונחשב שדה אילן.

קנה אילן אחד, **לתנא קמא**: בוודאי לא קנה קרקע, ובשתי אילנות ספק אם קנה קרקע, ומספק אינו יכול להוציאו מבעל השדה, ומביא ביכורים ואינו קורא שספק אם יכול לומר 'פרי האדמה אשר נתת לי', **לרבי מאיר**: באילן אחד ספק אם קנה קרקע ומביא ביכורים ואינו קורא, בשני אילנות בוודאי קנה ומביא וקורא.

הלוקח פירות שבאילן, לרב יהודה אמר שמואל בדעת רבי מאיר חייב להביא ביכורים וקורא, ונדחו דבריו מברייטא שלפי רבי מאיר הקונה אילן אחד בשל חבירו מביא מספק ואינו קורא לפי שלא קנה קרקע.

דף פ"א - ע"ב

ספק ביכורים, צריך לקדש על תנאי, שאם אינם ביכורים יהיו דמיהם לקרבנות, ואם לא כן שמא מביא חולין לעזרה, וצריך לפדותם לאחר שהניח והניף לפני ה' כדי שלא יהנה הכהן מספק קדושת דמים, וצריך להפריש תרומה גדולה ולתת לכהן, מעשר שני ועני ונותן לכהן ששמא ביכורים הוא ואסורים לזר, ולרבי אלעזר בן עזריה - לאחר שקנס עזרא ללוים נותנים מעשר ראשון לכהנים.

בצר בעל הבית ושלח ביד שליח, או שליח שבצר ומת בדרך ושלח ביד אחר מביא ואינו קורא, מיתור שנאמר 'ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך.. והלכת' ולא נאמר והבאת מארצך ודורשים שצריך לקיחה והבאה באיש אחד.

שהוא קצר, ולא ממקום הרוחב סמוך לקרקע שהוא עבה.

מכר לו אילן אחד שיש בו ג' בדים, רחוקים זה מזה ד' אמות, ונשרש כל אחד בקרקע ונראה כשלשה אילנות, קנה קרקע ביניהם.

דף פ"ג - ע"ב

איבעיא, במכר לו שנים בשדה ואחד על המיצר. ואם שני האילנות בקצה השדה ויש לו אילן בשדה חבירו שסמוך לו אם מכר לו קרקע. ואם בור או אמת המים או רשות הרבים או שורת דקלים הרבה שסמוכים זה לזה מפסיקים בין האילנות.

ארז המפסיק בין שלשה אילנות שמכר לו, קנה גם הארז.

סדר עמידת ג' אילנות כדי שיקנה קרקע ביניהם, **לרב**: אפילו עומדים כשורה, **לשמואל**: דווקא אם עומדים כקנקן שיש לו ג' רגליים, שאין הקרקע ראויה לחרישה ולא שייר לעצמו.

מכר לו שלשה אילנות שאין להם חשיבות, אין לו קרקע שביניהם.

משנה. מכר חלקי בהמה, מכר ראש בהמה גסה - לא מכר רגלים. מכר רגלים - לא מכר ראש. מכר קנה - לא מכר כבד. מכר כבד - לא מכר הקנה. אבל בבהמה דקה, מכר הראש - מכר רגלים. מכר רגלים - לא מכר ראש, מכר קנה - מכר כבד. מכר כבד - לא מכר קנה.

ד' דינים במקח: התנה למכור לו חיטים יפות ונמצאו רעות הלוקח יכול לחזור שנתאנה ולא המוכר שאין זה מקח טעות שהרי התנה למכור לו חיטים ומכר לו חיטים. התנה למכור לו רעות ונמצא יפות המוכר יכול לחזור שנתאנה. התנה למכור יפות ונמצא יפות, רעות ונמצא רעות או מכר לו סתם ונמצאו יפות או רעות שניהם אינם יכולים לחזור בהם. התנה למכור לו חיטה אדומה ונמצא לבנה, לבנה ונמצא אדומה, עצי זית ונמצא של שקמה, של שקמה ונמצא של זית, יין ונמצא חומץ, חומץ ונמצא יין, שניהם יכולים לחזור בהם ששני מינים הם והוא מקח טעות.

בבא בתרא דף פ"ד. יום ג' פר' כי תבוא י"ד אלול תשפ"ד

הונאה. יין וחומץ.

דף פ"ד - ע"א

מכר שוה חמש בשש שנתאנה לוקח בשתות ויכול לחזור בו, הגם שהתייקר ועמד על שמונה תוך הזמן שהלוקח יכול לחזור בו [והיינו לפני

חוצה לה, שהרי שלשה אילנות חשוב שדה אילן בפני עצמו ולא שיעבד לו המוכר שאר השדות, וכחכמים שהמוכר בעין רעה ואין לו דרך למוכר, ותניא - יש לו חוצה לו.

קנה שני אילנות בתוך שדה חבירו, יש לו דרך בשדה לאילנות גם לשיטת חכמים שמוכר בור ודות בשדה אין לו דרך, ששיעבד ללוקח שדה לצורך האילנות.

קנה שלשה אילנות והגדילו, המוכר קוצץ אותם, ולא שיעבד לו השדה גם לרבי עקיבא שמוכר בור ודות בשדה יש ללוקח דרך משום שאין לו היזק, אבל צל מזיק לבית השלחין וגם אינו יכול לחרוש בבקר משום גובה המרדע.

זכות זריעה חוץ לג' אילנות במקום הלקיטה, **לרב יוסף**: לבעל השדה, וכדין מי שיש לו גינה לפניו של גינת חבירו שבעל החיצון יש לו זכות זריעה במקום הדרך, ובעל הפנימי אין לו זכות במקום הדרך אלא זכות דריסה כשצריך לעבור שם, וכן אין לבעל האילנות רק זכות דריסה בשעת לקיטה, **לאביי**: לשניהם אין זכות זריעה שמא יפול פירות על הזרעים ויטנפו, ותניא - כאביי.

בבא בתרא דף פ"ג. יום ב' פר' כי תבוא ג' אלול תשפ"ד

מכירת חלקי בהמה. ארבעה דינים במקח.

דף פ"ג - ע"א

קנה שלשה אילנות קנה הקרקע שביניהם, **לרב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל**: שרצופים דווקא אם יש לכל הפחות ארבע אמות שיהא המחרישה ראויה לחרוש ביניהם, ובמפוזרים לכל היותר שמונה אמות [וכשיטת רבי שמעון בכלאים שהנוטע כרם פחות מארבע אמות אינו כרם, ומותר בכלאיים שעומדת להיתלש, וביותר משמונה אינו מצטרף]. **לרבא אמר רב נחמן אמר שמואל**: שמונה ברצופים, ועד שש עשרה במפוזרים [וכשיטת חכמים בכלאיים שהנוטע כרם שש עשרה אמה על שש עשרה אמה אינו כרם, ומסתבר שברצופים הם שמונה אמות וכסברת רבי שמעון ששיעור רצופים הוא חצי משיעור ממפוזרים]. **לרבא**: גם לחכמים ברצופים הם ארבעה אמות, ובמפוזרים עד ט"ז אמה, ואין אומרים שלחכמים שיעור הרצופים הם חצי משיעור מפוזרים, ותניא - כרבא.

מודדים הצירוף בין שלשה אילנות, ממקום בינוני שבגובה האילן, ולא ממקום גובה שבגזע

להניחו כגון בסימטא וחצר השותפים, ולא ברשות הרבים.

יין ושמן שבכלי מידה, אם אין הכלי של מוכר ולוקח רק מושאל להם, עד שלא נתמלא הכלי נשאל למוכר והיין או השמן שבתוך המידה עדיין שייך למוכר, משנתמלא הכלי נשאל ללוקח וקנה מה שבתוכו, ואם המידה של מוכר גם אם נתמלא מה שבתוכו שייך למוכר, מידה של לוקח גם אם לא נתמלא שייך ללוקח.

פירות ברשות מוכר לא קנה עד שיגביה או יוציא לסימטא וימשוך. **פירות ברשות לוקח** כיון שנתרצה המוכר למכור קנה לוקח [ובכליו של מוכר ספק].

היו מופקד אצל נפקד, מסתמא הקנה לו הנפקד מקום הפירות ודינו כרשות המפקיד עד שיקבל עליו נפקד על פי המפקיד לייחד מקום הפירות ללוקח, או שהלוקח ישכור מקומו ואזי יקנה לוקח כיון שמונחים ברשותו.

דף פ"ה - ע"ב

איבעיא, בנתן מוכר פירות בכלי של לוקח ברשות מוכר, אם דינו כרשות לוקח וקנה או שהכלי בטל לרשות המוכר ולא יקנה.

בעל שזרק גט לתוך חיקה וקלתה ובתוך ביתו מגורשת, גם אם כליו של לוקח אינו קונה ברשות מוכר, יש אומרים אם קלתה תלויה בה שקנתה בהגבהה. יש אומרים קשורה הגם שאינה תלויה רק נגרר בקרקע. יש אומרים בקלתה שמונח בין ירכותיה שאותו מקום קנויה לה. יש אומרים בבעלה מוכר קלתות ואינו מקפיד על מקום קלתה. יש אומרים שבכל אופן אין אדם מקפיד על מקום חיקה גם אם בגדיה נגררים בארץ, ועל מקום קלתה והמקום קנוי לה.

יום ד' הוקדש

לזכות הכלה הינדא אסתר בת רחל

לדורות ישרים מבורכים ולבניין עדי עד מתוך ברכה והצלחה ביחד עב"ג מרוב אושר ועושר

בבא בתרא דף פ"ו. יום ה' פר' כי תבוא ט"ז אלול תשפ"ד

דף פ"ו - ע"א

תבואה שמונחת על חמורים ופועלים של מוכר ומשך הלוקח לביתו לא קנה, שמשך בני אדם ולא פירות.

הכניס לוקח פירות לרשותו ועדיין לא פסקו אינו קונה, שמוכר ולוקח לא סמכו דעתם ושמא לא יתקיים המכר שהמוכר יעלה בדמיהם והלוקח

שהיה יכול להראות לתגר או קרובו] ונמצא שנתאנה המוכר, אינו יכול המוכר לחזור בו, כיון שבשעת המכר לוקח הוא שנתאנה ולא מוכר [וזוה חידוש במשנה יפות ונמצא רעות ובאופן שהתייקר לאח"כ]. **מכר לו שזה שש בחמש** שנתאנה מוכר ויכול לחזור בו, הגם שהוזל ועמד על שלשה ונתאנה לוקח אינו יכול לחזור, כיון שבשעת מכירה נתאנה המוכר ולא לוקח [וזוה חידוש במשנה ברעות ונמצא יפות באופן שהוזל לאח"כ].

צבע השמש - הוא אדום כמו שהיא נראית בשעת זריחה ושקיעה, ומה שלא נראה כך כל היום, הוא מכח אור היום שמכהה העין.

דף פ"ד - ע"ב

התורם מהרע על היפה הרי זה חטא ותרומתו תרומה, שנאמר 'ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו', ומשמע שאם לא תרם מהיפה רק מהרעה ישאו חטא, משום שהתרומה חל על הרעה ואין תקנה להחליף ולא לחזור ולתרום.

יין וחומץ, לרבי: שני מינים הם, לרבנן: מין אחד הוא, ואם תרם חומץ על יין תרם ממינו על מינו [וישאו חטא] והוא הודאה ממין הטענה לעניין חיוב שבועת מודה במקצת, אבל התנה למכור יין ונמצא חומץ, או חומץ ונמצא יין שניהם יכולים לחזור בהם, הגם שהם מין אחד, מכל מקום אין הטעם שווה ויש שרוצה טעם יין ויש שרוצה בטעם חומץ.

משנה. המוכר פירות לחבירו ופסק לו דמים ומשך דברים כבידים שאין דרכם להגביה, או הגביה דברים קלים קנה גם שלא מדד. מדד ולא משך והגביה, או משך והגביה ולא פסק דמים לא קנה.

מדד והניח לקופת לוקח המונחת בסימטא קנה, אבל בסימטא בלי כלי הלוקח, או כלי לוקח שברשות הרבים לרבי יוחנן [לפירוש ר' זירא] לא קנה, [ולר' אסי קנה].

מסירה בספינה ובהמה גסה קונה ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהם. משיכה קונה בסימטא ובחצר של שניהם. והגבהה קונה בכל מקום. ואם היה המקח ברשות הבעלים שאינו קונה שם במשיכה שוכר מקומו.

בבא בתרא דף פ"ה. יום ד' פר' כי תבוא ט"ז אלול תשפ"ד

דיני קניין במקח וממכר ובגט.

דף פ"ה - ע"א

כליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות

מוכר, משום שהלוקח מתייאש ומפקיר מפני שטורח לו להמתין עד שיתמצה.

דף פ"ז - ע"ב

משנה. השולח בנו תינוק לחנוני עם פונדיון ביד שימכור לו שמן באיסר ויחזיר לו איסר [חצי פונדיון] ונתן המוכר שמן ואיסר ביד תינוק ונשפך השמן ואבד האיסר לחכמים: חנוני חייב, שלא נתכווין האב אלא להודיע לחנוני שישלח לו ביד שליח פיקח, לרבי יהודה: פטור שהאב התכווין שישלח ביד בנו.

השולח את התינוק עם צלוחית לחנוני, אם שלחו שהחנוני ימלא בשמן ונשבר ביד תינוק, חנוני פטור שכמסר צלוחית אצל תינוק שאינו יודע לשמור הפקר הוא.

אם האב מוכר צלוחיות ולקחה חנוני כדי לבקרו ונפל מידו, חייב אם דמיו קצובים, משום כשנטלה קנאה שמסתמא ימצאה שלימה וכן כשמחזיר לתינוק הרי הוא כמשליכה לאיבוד, לרב הושעיא הוא לשיטת חכמים במשנה, אבל לרבי יהודה הנוטל כלי מיד האומן לבקרה ונאנס מידו פטור.

אם החנוני מוכר צלוחיות, והאב שלח מעות ביד בנו לקנות צלוחית, והחנוני שלח הצלוחית ביד התינוק, לחכמים: לא נתכווין האב אלא שישלח ביד שליח פיקח, ולרבי יהודה: התכווין האב שישלח ביד בנו.

לקחה חנוני כדי למוד בה לקונה, והחזיר לתינוק ונאנס בידו, לאביי בר אבין ור' חנינא בר אבין לשיטת חכמים, הגם שאבידה מדעת היא ואינו חייב בהשבה כיון שלקחה מיד תינוק התחייב בהשבה.

לקחה חנוני כדי למדוד לאחרים, הוא שואל שלא מדעת, לחכמים: הוא גזלן ואין השבת גזלן אלא עד שתבוא לבעלים והשבה לתינוק אינה השבה, לרבי יהודה: שואל שלא מדעת הוא שואל וצריך להחזיר למקום ששאל ולכן כשמחזיר לתינוק הוא השבה.

הזמנה

לכל קוראינו וידידנו היקרים אשמח מאד לראותכם

בשבתתפים בשמחתנו שמחת

ה-בר עצווה

לבנינו כמר יעקב יחזקיהו הי"ו

שיתקיים ביום ד' כ"ב אלול באולמי אבני חן

רחוב יסוד העבודה 12 ביתר עילית

הרה"ח ר' משה רזנבויס ומשפחתו - ביתר עילית

הזמנות אישיות לא נשלחו כלל

ירצה דווקא בזול, ובשעה שפסקו קונה גם אם פסקו לאחר שמשכה לרשותו שקונה בקניין חצר.

כלי לוקח ברשות מוכר, אם המוכר אמר לו שרוצה שיקנה לו כלים קנה שהוא כמשאיל לו מקום הכלי.

משיכה קונה רק בדבר שאין דרכו להגביה מחמת הכובד, או גם בבהמה דקה לחכמים שמתדבק רגליה בקרקע ולא שייך בהגבהה, אבל דברים קלים שדרכם להגביה אינו קונה במשיכה, רק בהגבהה, וכן דברים כבידים שקונים במשיכה קונה גם בהגבהה.

דף פ"ז - ע"ב

כור בשלושים סלע אני מוכר לך יכול לחזור גם בסאה אחרונה הגם שהם בכלי לוקח, שהמוכר רצה דווקא מקח אחד של כור שלם, **כור בשלושים סאה בסלע** אינם יכולים לחזור במה שהוא כבר בתוך המידה.

בבא בתרא דף פ"ז. יום ו' פר' כי תבוא י"ז אלול תשפ"ד

דף פ"ז - ע"א

השוכר פועל לעשות עמו בזמן הגורן ונתן לו עכשיו ל' דינרים לשלושים יומי זמן הגורן אסור ליהנות ממנו שנראה כאגר נטר, שהוזיל אצלו משום הקדמת מעות שהרי בזמן הגורן היה יכול להשתכר סלע לכל יום, אבל אם שכרו מהיום למאה יום, ודינר לכל יום, כיון שמתחיל במלאכה מעכשיו אינו נראה כריבית.

הלוקח פשתן מחבירו לא קנה עד שיגביה, ואם היה מחובר ואומר מוכר ללוקח לך והחזק בקרקע כל שהוא על ידי שתייפה הקרקע בלקיטת קצת פשתן, קנה כל הפשתן המחובר עמו.

משנה. המוכר יין ושמן ושאל המידה מהסרסור עד שלא נתמלאה המידה הכלי שאול למוכר ולא קנה הלוקח, משנתמלאה המידה הכלי שאול ללוקח וקנה כשהכלי מונח בסימטא או בחצר של שניהם, אם הסרסור קונה ממוכר ונותן ללוקח נשברה החבית נשברה לסרסור שהכלי שלו.

לאחר עירוני שמן או יין חייב להטיף שלש טיפות, וחנוני כיון שטרוד לא הזקיקו לזה, ולרבי יהודה חייב, ורק בערב שבת עם חשיכה פטור, היטה חבית על צידה מה שמתאסף בשולי הכלי הרי הוא של

ברכת מזל טוב נאמנה לידידנו היקר מוחזיק זכות זיכוי הרבים

לסיכומי דף היומי "מחודדים"

הרה"ח ר' א+ברהם אלימלך בריזל ומשפחתו

מודיעין עילית

לרגל שמחת נישואי ביתו הכלה עב"ג ה"ו

